2024/3115

16.12.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/3115 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2024

de modificare a Regulamentului (UE) 2016/2031 în ceea ce privește programele multianuale de anchetă, notificările privind prezența organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină, derogările temporare de la interdicțiile la import și de la cerințele speciale la import și stabilirea procedurilor de acordare a acestora, cerințele temporare la import pentru plante, produse vegetale și alte obiecte cu risc ridicat, stabilirea de proceduri pentru includerea pe listă a plantelor cu risc ridicat, conținutul certificatelor fitosanitare și utilizarea pașapoartelor fitosanitare, precum și în ceea ce privește anumite cerințe de raportare pentru zonele demarcate și anchetele privind organismele dăunătoare, și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/625 în ceea ce privește anumite notificări referitoare la cazurile de neconformitate

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Este nevoie de o mai mare claritate, transparență și coerență pentru a asigura punerea în aplicare corectă a Regulamentului (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]), deoarece plantele sănătoase sunt vitale pentru producția agricolă și horticolă durabilă și contribuie la securitatea și siguranța alimentară și la protecția mediului împotriva organismelor dăunătoare.

(2) Regulamentul (UE) 2016/2031 stabilește norme privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor. Normele respective includ clasificarea și includerea pe listă a organismelor dăunătoare reglementate, cerințele privind introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a anumitor plante, produse vegetale și a altor obiecte, anchetele, notificările focarelor, măsurile de eradicare a organismelor dăunătoare, dacă acestea sunt prezente pe teritoriul Uniunii, precum și certificarea.

(3) În plus, Regulamentul (UE) 2016/2031 conține o serie de cerințe de raportare în domeniul stabilirii zonelor demarcate și al anchetelor privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, organismele dăunătoare prioritare și organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate. Cerințele de raportare respective joacă un rol esențial în asigurarea monitorizării corespunzătoare și a aplicării corecte a legislației. Cu toate acestea, este important ca cerințele respective să fie eficientizate și simplificate în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 16 martie 2023 intitulată „Competitivitatea pe termen lung a UE: perspectiva după 2030” și să fie promovate proceduri armonizate, standardizate și digitalizate pentru a se asigura faptul că cerințele respective îndeplinesc scopul pentru care au fost instituite și pentru a reduce birocrația, limitând sarcina administrativă și financiară.

(4) În conformitate cu articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/2031, statele membre trebuie să notifice Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, numărul și amplasarea zonelor demarcate stabilite, organismele dăunătoare vizate și măsurile în cauză adoptate în decursul anului calendaristic precedent.

([1]) JO C, C/2024/1588, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1588/oj.

([2]) Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 18 noiembrie 2024.

([3]) Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).

(5) Experiența dobândită în urma aplicării Regulamentului (UE) 2016/2031 a demonstrat că este mai eficace, în scopul coordonării politicii fitosanitare la nivelul Uniunii, ca zonele demarcate să fie notificate imediat după stabilirea lor. Notificarea imediată a zonelor demarcate de către un stat membru ajută celelalte state membre, Comisia și operatorii profesioniști să conștientizeze prezența și răspândirea organismului dăunător în cauză și să ia decizii cu privire la măsurile care trebuie să fie adoptate în continuare. Prin urmare, este oportun să se includă la articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/2031 obligația statelor membre de a notifica Comisiei și celorlalte state membre zonele demarcate imediat după stabilirea lor, împreună cu organismele dăunătoare în cauză și cu măsurile adoptate. O astfel de obligație nu ar adăuga nicio sarcină administrativă nouă, deoarece aceasta este prevăzută deja la punctul 7.1 din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 al Comisiei ([4]) și este aplicată de toate statele membre. Stabilirea obligației respective la articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/2031 ar spori și mai mult claritatea cu privire la normele aplicabile privind zonele demarcate, pornind de la premisa că obligația corespunzătoare din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 urmează să fie eliminată pentru a se evita suprapunerile dispozițiilor în cauză.

(6) În plus, după cum a demonstrat experiența dobândită în urma aplicării articolului 18 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2016/2031, obligația statelor membre de a notifica Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, numărul și amplasarea zonelor demarcate stabilite, organismele dăunătoare vizate și măsurile în cauză adoptate în decursul anului calendaristic precedent nu face decât să adauge sarcini administrative și nu are nicio valoare practică, având în vedere obligația de notificare imediată a zonelor demarcate. Prin urmare, dispoziția corespunzătoare ar trebui să fie eliminată din articolul respectiv.

(7) Pentru a raționaliza obligațiile de raportare și pentru a extinde digitalizarea raportării, notificarea imediată a zonelor demarcate ar trebui să se efectueze prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103 din Regulamentul (UE) 2016/2031. Din motive de consecvență, notificările ca urmare a detectării prezenței organismului dăunător în cauză în zona-tampon, menționate la articolul 19 alineatul (2), și eliminarea zonelor demarcate, menționată la articolul 19 alineatul (4) din regulamentul menționat, ar trebui, de asemenea, să fie efectuate prin intermediul sistemului electronic de notificare în cauză.

(8) Experiența dobândită a demonstrat că, în anumite ocazii, statele membre au nevoie de asistență din partea experților pentru a putea lua măsuri rapide împotriva apariției unor noi focare de anumite organisme dăunătoare pe teritoriile lor. Prin urmare, ar trebui să fie înființată o echipă de urgențe fitosanitare a Uniunii (denumită în continuare „echipa"), cu scopul de a oferi statelor membre, la cererea acestora, asistență de urgență cu privire la măsurile care trebuie să fie luate în temeiul articolelor 10-19, 27 și 28 din Regulamentul (UE) 2016/2031 în privința organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune și referitoare la măsurile care trebuie să fie luate în temeiul articolului 30 din regulamentul respectiv. Pentru a proteja teritoriul Uniunii de posibilele focare din țările terțe care se învecinează cu teritoriul Uniunii sau care prezintă un risc fitosanitar iminent pentru teritoriul respectiv, echipa ar putea, de asemenea, să ofere țărilor terțe asistență de urgență, la cererea unuia sau a mai multor state membre și a țării terțe în cauză, în cazul focarelor, pe teritoriul lor, de organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și de organisme dăunătoare care fac obiectul măsurilor adoptate în temeiul articolului 30 din regulamentul respectiv.

(9) Pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a echipei, ar trebui să fie stabilite norme privind numirea membrilor săi, componența sa și finanțarea acesteia de către Comisie. Pentru a asigura o mai bună coordonare și eficiență, membrii echipei ar trebui să fie numiți de Comisie, în consultare cu statele membre sau cu țările terțe în cauză, dintre experții propuși de statele membre, iar experții respectivi ar trebui să aibă diferite specializări în domeniul sănătății plantelor.

(10) În conformitate cu articolul 22 alineatul (3), cu articolul 24 alineatul (2) și cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031, statele membre trebuie să raporteze Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor care au fost efectuate în anul calendaristic precedent cu privire la prezența anumitor organisme dăunătoare pe teritoriul Uniunii, și anume organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, organismele dăunătoare care fac obiectul măsurilor adoptate în temeiul articolelor 29 și 30 din respectivul regulament, organismele dăunătoare prioritare și organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate. În plus, articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031 prevede că statele membre trebuie, la cerere, să notifice Comisiei și celorlalte state membre programele multianuale de anchetă pe care le-au elaborat. Pentru a raționaliza obligațiile de raportare și pentru a extinde digitalizarea raportării, articolele în cauză ar trebui să fie modificate, specificând că notificările respective trebuie să fie transmise prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103 din regulamentul respectiv.

([4]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1715 al Comisiei din 30 septembrie 2019 de stabilire a normelor privind funcționarea sistemului de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale și a componentelor sistemice ale acestuia (Regulamentul IMSOC) (JO L 261, 14.10.2019, p. 37).

(11) În conformitate cu articolul 23 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031, programele multianuale de anchetă se elaborează pentru o perioadă de cinci până la șapte ani. Pentru a face față problemelor legate de punerea în aplicare a programelor multianuale de anchetă și pentru a reduce sarcina administrativă pentru autoritățile competente, această perioadă ar trebui să fie prelungită la 10 ani, iar programele respective ar trebui să facă obiectul revizuirii și actualizării.

(12) Articolul 30 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031 prevede că, în cazul în care Comisia ajunge la concluzia că un organism dăunător îndeplinește criteriile referitoare la organismele dăunătoare care nu sunt enumerate ca organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune, prevăzute în secțiunea 3 subsecțiunea 2 din anexa I la regulamentul respectiv, aceasta trebuie să adopte imediat, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru o perioadă limitată în ceea ce privește riscurile prezentate de organismul dăunător respectiv.

(13) În cursul punerii în aplicare a acestei dispoziții, anumite state membre și-au exprimat îndoielile cu privire la domeniul de aplicare precis al termenului „măsuri” și în special dacă acesta acoperă acțiunile întreprinse în contextul importurilor sau al circulației interne a mărfurilor, pentru a preveni intrarea și răspândirea organismului dăunător în cauză pe teritoriul Uniunii. Prin urmare, din motive de claritate și exhaustivitate juridică, articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 ar trebui să fie modificat pentru a indica în mod expres că măsurile respective pot include interzicerea introducerii, circulației sau deținerii, multiplicării sau eliberării organismului dăunător în cauză pe teritoriul Uniunii, precum și cerințe privind introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte. Cu toate acestea, în temeiul articolelor 8 și 48 din regulamentul respectiv, este în continuare posibil să se acorde derogări de la interdicțiile respective, dacă este necesar, de exemplu, pentru activitățile relevante de cercetare sau de reproducere referitoare la rezistență sau toleranță.

(14) Articolul 41 din Regulamentul (UE) 2016/2031 prevede cerința de a preveni prezența organismelor dăunătoare de carantină pentru Uniune pe plante, produse vegetale sau alte obiecte. Alineatul (4) de la articolul respectiv prevede că, în cazul în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte au fost introduse sau au circulat pe teritoriul Uniunii cu încălcarea alineatului (1) de la articolul respectiv, statele membre trebuie să adopte măsurile necesare, astfel cum se menționează în legislația Uniunii privind controalele oficiale, și să notifice Comisia și celelalte state membre prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103 din regulamentul respectiv.

(15) Cu toate acestea, nu există nicio cerință de notificare a nerespectării normelor prevăzute la articolul 37 din Regulamentul (UE) 2016/2031, care se referă la măsurile de prevenire a prezenței organismelor dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină (ORNC) pe plantele destinate plantării peste pragurile precizate atunci când sunt introduse sau circulă pe teritoriul Uniunii. Prin urmare, articolul respectiv ar trebui să fie modificat, prevăzându-se că, în cazul nerespectării cerințelor privind ORNC-urile, statele membre trebuie să adopte măsurile necesare și să notifice Comisia, celelalte state membre și țara terță în cauză prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103 din regulamentul respectiv.

(16) În consecință, articolul 104 din Regulamentul (UE) 2016/2031, care se referă la notificările în caz de prezență a organismelor dăunătoare, ar trebui să includă și o trimitere la articolul 37 alineatul (10) din regulamentul respectiv.

(17) Competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește completarea Regulamentului (UE) 2016/2031 prin stabilirea procedurii de includere pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat în temeiul articolului 42 alineatul (1) din regulamentul menționat. Procedura respectivă ar trebui să includă elementele următoare: pregătirea dovezilor pentru evaluarea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat; acțiunile care urmează să fie întreprinse după primirea dovezilor respective; procedurile pentru evaluarea respectivă; și gestionarea dosarelor privind confidențialitatea și protecția datelor. Acest lucru este necesar deoarece experiența a demonstrat că o procedură specifică de includere pe listă a plantelor cu risc ridicat ar putea asigura transparența și coerența pentru statele membre, țările terțe și operatorii profesioniști în cauză. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([5]). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

([5]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(18) În anumite cazuri, este oportun să se permită introducerea pe teritoriul Uniunii a anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte din anumite țări terțe, prin derogare de la interdicția stabilită în temeiul articolului 40 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 sau de la cerințele speciale și echivalente stabilite prin actul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu articolul 41 alineatul (2) din regulamentul respectiv. Plantele, produsele vegetale și alte obiecte vizate sunt enumerate în prezent în anexele VI și VII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 al Comisiei ([6]). Astfel de cazuri sunt cele în care Comisia a primit dovezi care justifică adoptarea unor derogări temporare cu cerințe echivalente celor menționate la articolul 41 din Regulamentul (UE) 2016/2031 sau mai stricte decât acestea sau în cazul în care o țară terță a depus o cerere pentru o derogare și a furnizat garanții scrise potrivit cărora măsurile pe care le aplică pe teritoriul său sunt eficace în reducerea riscului aferent respectivelor plante, produse vegetale sau alte obiecte, iar o evaluare a riscurilor a arătat că riscul pentru teritoriul Uniunii poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea anumitor măsuri temporare prevăzute la secțiunea 1 punctele 2 și 3 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/2031.

(19) Din motive de claritate, consecvență și transparență, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să prevadă astfel de derogări. Din motive de exhaustivitate, actele respective ar trebui, de asemenea, să stabilească măsurile temporare și proporționale care sunt necesare pentru a reduce riscul fitosanitar în cauză la un nivel acceptabil. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]).

(20) Pentru a asigura revizuirea lor în timp util, perioada în care se aplică toate aceste acte de punere în aplicare nu ar trebui să depășească cinci ani. În cazuri excepționale, dacă acest lucru este justificat pe baza unei evaluări actualizate, ar trebui să fie posibil ca perioada respectivă să fie reînnoită, iar derogarea în cauză să facă obiectul unor cerințe modificate pentru a aborda orice risc fitosanitar.

(21) În plus, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește completarea Regulamentului (UE) 2016/2031 cu elemente referitoare la procedura care trebuie să fie urmată pentru a acorda derogări temporare de la articolul 40 alineatul (2) și de la articolul 41 alineatul (2) din regulamentul respectiv. Acest lucru este necesar deoarece experiența dobândită de la adoptarea Regulamentul (UE) 2016/2031 a demonstrat că este necesară o procedură standardizată pentru acordarea unor astfel de derogări temporare pentru a asigura transparența și coerența pentru statele membre, țările terțe și operatorii profesioniști în cauză.

(22) În conformitate cu articolul 42 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/2031, o plantă, un produs vegetal sau un alt obiect trebuie eliminat de pe lista plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat dacă se concluzionează, pe baza unei evaluări a riscurilor, că introducerea lor pe teritoriul Uniunii trebuie să facă obiectul unei interdicții sau al unor cerințe speciale ori să nu facă obiectul niciunei cerințe. Cu toate acestea, experiența dobândită în urma aplicării articolului respectiv a demonstrat că, în anumite cazuri, introducerea mărfurilor respective pe teritoriul Uniunii ar putea face obiectul unor măsuri speciale care să reducă riscul fitosanitar în cauză la un nivel acceptabil, în timp ce pentru unele dintre organismele dăunătoare relevante o evaluare completă este încă în curs de desfășurare. Din acest motiv, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a elimina plantele, produsele vegetale sau alte obiecte de pe lista plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte cu risc ridicat adoptată în temeiul articolului 42 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/2031, dacă ele prezintă un risc fitosanitar care nu este încă pe deplin evaluat și nu a fost încă adoptat niciun act de punere în aplicare pentru acestea în temeiul articolului 42 alineatul (4) din regulamentul respectiv. Pentru a reduce orice risc fitosanitar la un nivel acceptabil, actele de punere în aplicare adoptate în temeiul competențelor respective ar trebui să stabilească măsuri temporare privind introducerea respectivelor plante, produse vegetale și alte obiecte pe teritoriul Uniunii, care ar trebui să fie limitate la perioada adecvată și rezonabilă necesară pentru a realiza evaluarea completă. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(23) În conformitate cu articolul 44 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/2031, Comisia trebuie să stabilească cerințe echivalente, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, la cererea unei anumite țări terțe, dacă țara terță în cauză asigură, prin aplicarea, sub controlul său oficial, a uneia sau a mai multor măsuri specifice, un nivel de protecție fitosanitară care este echivalent cu cerințele speciale cu privire la circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte vizate.

([6]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de stabilire a unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 690/2008 al Comisiei și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2019 al Comisiei (JO L 319, 10.12.2019, p. 1).

([7]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(24) Experiența dobândită în urma punerii în aplicare a dispoziției respective a demonstrat că stabilirea unor cerințe echivalente numai cu cerințele speciale în ceea ce privește circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul Uniunii nu este nici adecvată, nici posibilă în cazul în care astfel de cerințe privind circulația nu există. Acesta este un caz frecvent întâlnit, în care normele Uniunii se referă la organisme dăunătoare care sunt prezente numai în țări terțe, nu și pe teritoriul Uniunii, și în care au fost adoptate numai cerințe pentru introducerea mărfurilor pe teritoriul Uniunii.

(25) Din acest motiv, nivelul de protecție fitosanitară solicitat din partea țării terțe în cauză ar trebui să fie, de asemenea, echivalent cu cerințele speciale aplicabile în ceea ce privește introducerea pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte vizate din toate țările terțe sau din anumite țări terțe.

(26) În conformitate cu articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031, certificatul fitosanitar trebuie să precizeze la rubrica „Declarație suplimentară” cerința specifică care este îndeplinită, ori de câte ori actul de punere în aplicare respectiv, adoptat în temeiul articolului 28 alineatele (1) și (2), al articolului 30 alineatele (1) și (3), al articolului 37 alineatul (2), al articolului 41 alineatele (2) și (3) și al articolului 54 alineatele (2) și (3) din regulamentul respectiv, permite mai multe opțiuni diferite în ceea ce privește astfel de cerințe. Specificația respectivă trebuie să includă textul integral al cerinței relevante.

(27) Experiența practică a aplicării Regulamentului (UE) 2016/2031 a arătat că certificatele fitosanitare ar trebui să indice, de asemenea, o trimitere la cerințele adoptate în temeiul articolului 37 alineatul (4) din regulamentul respectiv, și anume măsurile de prevenire a prezenței ORNC-urilor pe plantele în cauză destinate plantării, astfel cum se menționează la articolul 36 litera (f) din regulamentul respectiv, în cazul în care dispoziția respectivă prevede mai multe opțiuni diferite pentru astfel de cerințe. Acest lucru este în concordanță cu abordarea privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, întrucât articolul 71 alineatul (2) din regulamentul respectiv face referire la actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 41 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat. De asemenea, acest lucru ar oferi mai multă claritate și securitate juridică autorităților competente, operatorilor profesioniști și țărilor terțe în ceea ce privește aplicarea normelor privind ORNC-urile și plantele în cauză destinate plantării.

(28) Din acest motiv, articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031 ar trebui să includă o trimitere la actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 37 alineatul (4) din regulamentul respectiv. În plus, trimiterea la articolul 37 alineatul (2) din regulamentul menționat ar trebui să fie eliminată, deoarece nu este relevantă pentru conținutul declarației suplimentare a unui certificat fitosanitar. Comisia ar trebui să se asigure că, până la data aplicării modificărilor respective, normele privind prezența ORNC-urilor pe plantele destinate plantării sunt actualizate prin adaptarea cerințelor relevante stabilite în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2072.

(29) Articolul 81 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 prevede că nu este necesar un pașaport fitosanitar pentru circulația plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte furnizate direct unui utilizator final, inclusiv grădinarilor amatori. Totuși, această derogare nu se aplică utilizatorilor finali care primesc respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte prin vânzări prin contracte la distanță.

(30) Experiența dobândită de la adoptarea Regulamentului (UE) 2016/2031 a demonstrat că, în anumite cazuri, anumite plante, produse vegetale sau alte obiecte nu ar trebui să fie însoțite de un pașaport fitosanitar, chiar dacă sunt distribuite prin vânzări la distanță. Prin urmare, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a-i permite să dispună ca articolul 81 alineatul (1) litera (a) să nu se aplice, în anumite condiții, anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte distribuite prin vânzări prin contracte la distanță. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(31) În conformitate cu articolul 88 din Regulamentul (UE) 2016/2031, pașapoartele fitosanitare trebuie să fie aplicate de către operatorii profesioniști în cauză pe unitatea de comerț de plante, produse vegetale și alte obiecte vizate înainte ca acestea să circule pe teritoriul Uniunii în temeiul articolului 79 sau către o zonă protejată ori în interiorul acesteia în conformitate cu articolul 80 din regulamentul menționat. În cazul în care astfel de plante, produse vegetale sau alte obiecte circulă într-un pachet, o legătură sau un container, pașaportul fitosanitar se aplică pe pachetul, legătura sau containerul respectiv.

(32) Practicile comerciale bazate pe Regulamentul (UE) 2016/2031 au demonstrat că, în anumite cazuri, nu este fezabil din punct de vedere practic să se aplice pașapoarte fitosanitare pe unitățile comerciale ale anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte din cauza dimensiunii, a formei sau a altor caracteristici specifice. În schimb, unitățile comerciale ale respectivelor plante, produse vegetale sau alte obiecte ar trebui să poată circula pe teritoriul Uniunii cu un pașaport fitosanitar asociat cu acestea în alt mod decât prin aplicare fizică. Cerințele Regulamentului (UE) 2016/2031 privind eliberarea pașapoartelor fitosanitare pentru plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză ar trebui să rămână neschimbate.

(33) Prin urmare, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a permite ca anumite plante, produse vegetale și alte obiecte să circule fără un pașaport fitosanitar aplicat pe unitățile lor comerciale, din cauza dimensiunii, a formei, a modului de ambalare sau a altor caracteristici specifice care fac ca aplicarea să fie nepractică. În acest sens, este necesar să se stabilească modalitățile prin care să se asigure că pașaportul fitosanitar rămâne în uz, deși nu este aplicat, și se referă în continuare la plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(34) Articolul 94 din Regulamentul (UE) 2016/2031 prevede eliberarea pașapoartelor fitosanitare la punctele de control la frontieră pentru a înlocui certificatele fitosanitare pentru plante, produse vegetale sau alte obiecte introduse pe teritoriul Uniunii. În loc să elibereze pașapoarte fitosanitare la punctele de control la frontieră, statele membre sunt deja autorizate să înlocuiască certificatul fitosanitar cu o copie certificată a certificatului fitosanitar original care să însoțească circulația plantei, a produsului vegetal sau a altui obiect până la momentul eliberării pașaportului fitosanitar. Pentru a contribui la procesul de digitalizare, a reduce sarcina administrativă și a utiliza mai mult sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103 din regulamentul respectiv, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a folosi în astfel de cazuri informațiile existente în sistemul respectiv, cu condiția ca certificatul fitosanitar electronic sau o copie digitală a certificatului fitosanitar să fie accesibilă în sistemul respectiv și să fie prezentată la cererea autorităților competente. Având în vedere garanțiile oferite de sistemul electronic de notificare pentru accesul securizat la documente, o astfel de posibilitate nu ar trebui să mai fie limitată la teritoriul statului membru în care au fost efectuate controalele fitosanitare la import. Din motive similare, respectiva limitare la teritoriul statului membru nu ar mai trebui să se mai aplice utilizării copiilor certificate.

(35) În conformitate cu articolul 99 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru completarea regulamentului respectiv prin stabilirea elementelor pe care trebuie să le conțină atestările oficiale specifice pentru plante, produse vegetale sau alte obiecte, altele decât materialele de ambalaj din lemn, care sunt impuse de standardele internaționale aplicabile. De la adoptarea Regulamentului (UE) 2016/2031, nu au fost adoptate astfel de standarde internaționale și nicio organizație internațională nu desfășoară în prezent nicio activitate pregătitoare pentru elaborarea unor astfel de standarde. Prin urmare, nu este posibil să se adopte actele delegate respective și, în consecință, plantele, produsele vegetale sau alte obiecte nu pot fi introduse pe teritoriul Uniunii cu astfel de atestări oficiale ca alternative la certificatele fitosanitare.

(36) În plus, în conformitate cu anumite acte de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivelor 77/93/CEE ([8]) și 2000/29/CE ([9]) ale Consiliului, plantele, produsele vegetale și alte obiecte sunt încă introduse pe teritoriul Uniunii însoțite de atestări oficiale, altele decât certificatele fitosanitare, eliberate în mai multe țări terțe. Actele respective sunt, în special, Deciziile 93/365/CEE ([10]), 93/422/CEE ([11]) și 93/423/CEE ([12]) ale Comisiei și Decizia de punere în aplicare 2013/780/UE a Comisiei ([13]). Respectivele decizii au fost adoptate în absența oricăror standarde internaționale relevante și sunt încă în vigoare.

(37) Experiența dobândită în urma aplicării Regulamentului (UE) 2016/2031 și a Deciziilor 93/365/CEE, 93/422/CEE, 93/423/CEE și 2013/780/UE indică faptul că atestările oficiale la care se referă oferă garanții adecvate pentru protecția fitosanitară a teritoriului Uniunii, în pofida faptului că nu au existat vreodată standarde internaționale relevante. Din acest motiv și pentru a asigura utilizarea în continuare a atestărilor oficiale în temeiul Regulamentului (UE) 2016/2031, condiția ca elementele actului delegat în cauză să fie impuse de standardele internaționale aplicabile ar trebui să fie eliminată de la articolul 99 alineatul (1) din regulamentul respectiv.

([8]) Directiva 77/93/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în statele membre a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale (JO L 26, 31.1.1977, p. 20).

([9]) Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate (JO L 169, 10.7.2000, p. 1).

([10]) Decizia 93/365/CEE a Comisiei din 2 iunie 1993 de autorizare a statelor membre să prevadă derogări de la anumite dispoziții ale Directivei 77/93/CEE a Consiliului privind lemnul de conifere tratat termic provenit din Canada și de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de indicatori ai lemnului tratat termic (JO L 151, 23.6.1993, p. 38).

([11]) Decizia 93/422/CEE a Comisiei din 22 iunie 1993 de autorizare a statelor membre să prevadă derogări de la anumite dispoziții ale Directivei 77/93/CEE a Consiliului privind lemnul de conifere uscat în cuptoare provenit din Canada și de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de indicatori ai lemnului uscat în cuptoare (JO L 195, 4.8.1993, p. 51).

([12]) Decizia 93/423/CEE a Comisiei din 22 iunie 1993 de autorizare a statelor membre să prevadă derogări de la anumite dispoziții ale Directivei 77/93/CEE a Consiliului privind lemnul de conifere uscat în cuptoare provenit din Statele Unite ale Americii și de stabilire a normelor de aplicare a sistemului de indicatori ai lemnului uscat în cuptoare (JO L 195, 4.8.1993, p. 55).

([13]) Decizia de punere în aplicare 2013/780/UE a Comisiei din 18 decembrie 2013 de prevedere a unei derogări de la articolul 13 alineatul (1) punctul (ii) din Directiva 2000/29/CE a Consiliului în ceea ce privește lemnul tăiat decojit de *Quercus* L., *Platanus* L. și *Acer saccharum* Marsh. provenind din Statele Unite ale Americii (JO L 346, 20.12.2013, p. 61).

(38) În conformitate cu articolul 103 din Regulamentul (UE) 2016/2031, Comisia trebuie să instituie un sistem electronic pentru transmiterea de notificări de către statele membre. Pentru a se asigura că un astfel de sistem electronic ar putea fi aplicabil și pentru transmiterea de rapoarte, cum ar fi rapoartele referitoare la anchetele privind organismele dăunătoare de carantină pentru Uniune, organismele dăunătoare prioritare, organismele dăunătoare care fac obiectul măsurilor adoptate în temeiul articolelor 29 și 30 din regulamentul menționat și organismele dăunătoare de carantină pentru zone protejate, ar trebui să fie modificată primul paragraf de la articolul 103 din regulamentul menționat pentru a include și transmiterea de rapoarte de către statele membre. Acest lucru este necesar pentru a raționaliza sistemul de raportare și pentru a consolida procesul de digitalizare a măsurilor fitosanitare.

(39) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/2031 ar trebui să fie modificat în consecință.

(40) De la aplicarea Regulamentului (UE) 2016/2031 și a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]), experiența dobândită a demonstrat că notificarea lipsei certificatului fitosanitar sau a altor atestări oficiale în cazul plantelor, al produselor vegetale sau al altor obiecte introduse în Uniune prin bagajele personale ale pasagerilor sau prin serviciile poștale și care sunt destinate consumului sau utilizării personale crește sarcina administrativă a autorităților competente în mod disproporționat față de riscul fitosanitar în cauză. Așadar, notificarea transporturilor respective, dacă fac obiectul măsurilor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) 2017/625, ar trebui să fie exceptată de la aplicarea articolului 66 alineatul (5) din regulamentul respectiv în cazul în care neconformitatea se referă la absența certificatului fitosanitar sau a altor atestări oficiale, astfel cum sunt menționate la articolul 99 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031. Cu toate acestea, pentru a asigura o imagine de ansamblu corectă asupra originii și naturii cazurilor de neconformitate în fiecare stat membru, autoritățile competente ar trebui să țină o evidență a respectivelor cazuri de neconformitate și ar trebui să transmită anual Comisiei și autorităților competente din celelalte state membre un raport care să conțină un rezumat al evidențelor respective. Pentru a raționaliza obligațiile de raportare și pentru a extinde digitalizarea raportării, rapoartele respective ar trebui să fie transmise prin intermediul sistemului de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale (IMSOC) menționat la articolul 131 din Regulamentul (UE) 2017/625.

(41) Pentru a permite țărilor terțe și operatorilor profesioniști din țările terțe să se adapteze la noile norme referitoare la eliberarea certificatelor fitosanitare în ceea ce privește conformitatea cu normele relevante referitoare la ORNC-uri, modificarea articolului 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/2031 ar trebui să se aplice după 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) 2016/2031

Regulamentul (UE) 2016/2031 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18 alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre zonele demarcate imediat după stabilirea lor, împreună cu organismele dăunătoare vizate și cu măsurile în cauză adoptate. Notificările respective se efectuează prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.”

2. La articolul 19 se adaugă următorul alineat:

„(8) Constatarea prezenței organismului dăunător în cauză în zona tampon menționată la alineatul (2) de la prezentul articol și eliminarea zonelor demarcate menționate la alineatul (4) de la prezentul articol se notifică prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.”

3. Se introduce următorul articol:

([14]) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

„*Articolul 19a*

Echipa de urgențe fitosanitare a Uniunii

(1) Se înființează o echipă de urgențe fitosanitare a Uniunii (denumită în continuare «echipa»), formată din experți, cu scopul de a oferi statelor membre, la cererea acestora, asistență de urgență cu privire la măsurile care trebuie să fie luate în temeiul articolelor 10-19, 27 și 28 privind noile focare de organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și de organisme dăunătoare care fac obiectul măsurilor adoptate în temeiul articolului 30. În cazuri justificate, echipa poate, de asemenea, să ofere asistență de urgență țărilor terțe care se învecinează cu teritoriul Uniunii sau care prezintă un risc fitosanitar iminent pentru teritoriul respectiv, la cererea unuia sau mai multor state membre și a țării terțe în cauză, în ceea ce privește focarele de pe teritoriul lor de organisme dăunătoare de carantină pentru Uniune și de organisme dăunătoare care fac obiectul măsurilor adoptate în temeiul articolului 30.

Pentru fiecare caz de asistență, Comisia numește anumiți membri ai echipei, pe baza expertizei acestora și în consultare cu statul membru sau țara terță în cauză.

Asistența poate cuprinde, în special:

(a) asistență științifică, tehnică și managerială la fața locului sau la distanță în ceea ce privește eradicarea organismelor dăunătoare în cauză, prevenirea răspândirii lor și alte măsuri, în strânsă colaborare cu autoritățile competente ale statului membru sau ale țării terțe vizate de focarele de organisme dăunătoare sau de suspiciunea de apariție a acestora;

(b) consiliere științifică specifică privind metodele de diagnosticare adecvate, după caz, în coordonare cu laboratorul de referință relevant al Uniunii Europene menționat la articolul 94 din Regulamentul (UE) 2017/625 și alte laboratoare de referință;

(c) asistență specifică, după caz, pentru a sprijini coordonarea între autoritățile competente ale statelor membre sau ale țărilor terțe și cu laboratoarele respective.

Conținutul, condițiile și calendarul asistenței respective sunt stabilite de Comisie în acord cu statul membru sau țara terță în cauză și cu statele membre care trimit experții.

(2) Statele membre pot prezenta Comisiei lista experților pe care îi propun pentru a fi desemnați ca membri ai echipei și pot actualiza lista respectivă. Cu această ocazie, statele membre furnizează toate informațiile relevante despre profilul profesional și domeniul de expertiză ale fiecărui expert propus.

(3) Membrii echipei au dreptul la o indemnizație pentru participarea lor la activitățile echipei la fața locului și, după caz, pentru îndeplinirea funcției de șef de echipă sau de raportor într-o misiune de asistență specifică.

Comisia plătește indemnizația respectivă și rambursează cheltuielile de deplasare și de ședere în conformitate cu normele de rambursare a cheltuielilor de deplasare și de ședere și a altor cheltuieli ale experților.”

4. La articolul 22 alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre raportează Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior. Rapoartele respective cuprind informații cu privire la locul în care au fost efectuate anchetele, calendarul anchetelor, organismele dăunătoare și plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză, numărul de inspecții și de eșantioane prelevate și constatarea prezenței în ce privește fiecare dăunător în cauză. Rapoartele respective se transmit prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.”

5. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„Programele multianuale de anchetă se stabilesc pentru o perioadă de cinci până la zece ani. Programele respective sunt revizuite și actualizate pe baza normelor aplicabile și a situației fitosanitare a teritoriului în cauză.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La cererea Comisiei, statele membre notifică programele multianuale de anchetă pe care le-au elaborat Comisiei și celorlalte state membre. Notificările respective se transmit prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.”

6. La articolul 24, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre raportează Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior. Rapoartele respective se transmit prin intermediul sistemului electronic de notificare la articolul 103.”

7. La articolul 25, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Planurile de urgență pot fi combinate pentru mai multe organisme dăunătoare prioritare cu biologie similară și de specii gazdă similare. În aceste cazuri, planul de urgență conține o parte generală, comună pentru toate organismele dăunătoare prioritare vizate de acesta, și părți specifice pentru fiecare organism dăunător prioritar în cauză. În mod similar, statele membre pot coopera pentru a-și sincroniza planurile de urgență pentru anumite specii, dacă este cazul pentru speciile de organisme dăunătoare prioritare care au biologie similară și specii gazdă superpozabile sau învecinate.”

8. La articolul 30 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Măsurile respective, dacă este cazul, pun în aplicare, în mod specific pentru fiecare organism dăunător în cauză, una sau mai multe dintre dispozițiile menționate la articolul 28 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(g). Acestea pot include interzicerea introducerii, circulației sau deținerii, multiplicării sau eliberării organismului dăunător pe teritoriul Uniunii și cerințe privind introducerea și circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte.”

9. La articolul 34, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre transmit Comisiei și celorlalte state membre, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, rezultatele anchetelor menționate la alineatul (1) care au fost efectuate în anul calendaristic anterior. Notificările respective se transmit prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.”

10. La articolul 37 se adaugă următorul alineat:

„(10) În cazul în care plantele destinate plantării au fost introduse sau au circulat pe teritoriul Uniunii cu nerespectarea alineatului (1) de la prezentul articol, statele membre adoptă măsurile necesare și notifică nerespectarea și măsurile respective Comisiei și celorlalte state membre prin intermediul sistemului electronic de notificare menționat la articolul 103.

Statele membre notifică, de asemenea, măsurile respective țării terțe din care au fost introduse pe teritoriul Uniunii plantele destinate plantării.”

11. La articolul 42 se introduce următorul alineat:

„(1a) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, un act delegat pentru completarea prezentului regulament prin stabilirea procedurii de includere pe listă a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat.

Respectivul act delegat prevede toate elementele următoare:

(a) pregătirea dovezilor pentru evaluarea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte cu risc ridicat;

(b) acțiunile care urmează să fie întreprinse după primirea dovezilor respective;

(c) procedurile pentru evaluarea respectivă;

(d) gestionarea dosarelor privind confidențialitatea și protecția datelor.”

12. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 42a*

Derogări temporare de la interdicțiile prevăzute la articolele 40 și 42 și de la cerințele menționate la articolul 41

(1) Prin derogare de la articolul 40 alineatul (1) și de la articolul 41 alineatul (1), Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, derogări temporare de la interdicția prevăzută la articolul 40 alineatul (1) și de la cerințele speciale și echivalente menționate la articolul 41 alineatul (2), în ceea ce privește introducerea pe teritoriul Uniunii a anumitor plante, produse vegetale și alte obiecte originare din una sau mai multe țări terțe care prezintă un risc fitosanitar care nu este încă evaluat pe deplin.

Respectivele acte de punere în aplicare:

(a) prevăd măsuri temporare privind introducerea respectivelor plante, produse vegetale și alte obiecte pe teritoriul Uniunii, în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 2 din anexa II; și

(b) modifică părțile relevante din actele de punere în aplicare menționate la articolul 40 alineatul (2) și la articolul 41 alineatul (2) prin introducerea unei trimiteri la derogarea privind planta, produsul vegetal sau alt obiect în cauză.

(2) Derogările temporare menționate la alineatul (1) pot fi adoptate numai dacă au fost îndeplinite următoarele condiții:

(a) (i) Comisia a primit dovezi care justifică adoptarea unor derogări temporare cu cerințe echivalente sau mai stricte decât cele menționate la articolul 41; sau

(ii) țara terță în cauză a transmis Comisiei o cerere care conține garanții oficiale scrise pentru aplicarea pe teritoriul său, înainte și în momentul depunerii cererii, a măsurilor care sunt necesare pentru abordarea riscului fitosanitar în cauză; și

(b) o evaluare a arătat că respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte prezintă un risc care poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea măsurilor necesare pentru abordarea riscului fitosanitar în cauză.

(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, un act delegat pentru completarea prezentului regulament în ceea ce privește procedura care trebuie să fie urmată pentru acordarea derogărilor temporare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivul act delegat prevede următoarele elemente ale procedurii:

(a) pregătirea, conținutul și prezentarea cererilor și a dosarelor de către țările terțe în cauză;

(b) acțiunile care trebuie să fie întreprinse după primirea cererilor și dosarelor respective, inclusiv, după caz, consultarea organismelor științifice sau luarea în considerare a avizelor sau studiilor științifice;

(c) gestionarea cererilor și a dosarelor privind confidențialitatea și protecția datelor.

(4) Prin derogare de la articolul 42 alineatul (2), Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, derogări temporare de la actele menționate la articolul 42 alineatul (3), dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) riscul fitosanitar al plantelor, al produselor vegetale sau al altor obiecte cu risc ridicat în cauză nu este încă evaluat pe deplin;

(b) o evaluare provizorie a arătat că respectivele plante, produse vegetale sau alte obiecte prezintă un risc care poate fi redus la un nivel acceptabil prin aplicarea măsurilor necesare pentru abordarea riscului fitosanitar în cauză;

(c) nu a fost încă adoptat niciun act de punere în aplicare în temeiul articolului 42 alineatul (4) în ceea ce privește plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză.

Respectivele acte de punere în aplicare stabilesc măsuri temporare care privesc introducerea respectivelor plante, produse vegetale și alte obiecte în Uniune și care sunt necesare pentru a reduce riscul fitosanitar la un nivel acceptabil.

(5) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (4) prevăd raportarea anuală din partea țării terțe în cauză cu privire la aplicarea măsurilor temporare respective. În cazul în care un raport conduce la concluzia că riscul în cauză nu este abordat în mod corespunzător prin măsurile raportate, actul care prevede măsurile respective se abrogă sau se modifică imediat, după caz.

(6) Perioada de aplicare a actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (1) nu depășește cinci ani. Cu toate acestea, perioada respectivă poate fi reînnoită, iar derogarea în cauză poate face obiectul unor cerințe modificate, dacă acest lucru este justificat pe baza unei evaluări actualizate.

(7) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (1) și (4) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).”

13. La articolul 44 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) țara terță în cauză asigură, prin aplicarea, sub controlul său oficial, a uneia sau a mai multor măsuri specifice, un nivel de protecție fitosanitară care este echivalent cu cerințele speciale cu privire la introducerea sau circulația pe teritoriul Uniunii a plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte vizate din alte țări terțe;”.

14. La articolul 71, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Certificatul fitosanitar precizează la rubrica «Declarație suplimentară» cerința specifică care este îndeplinită, ori de câte ori actul de punere în aplicare respectiv, adoptat în temeiul articolului 28 alineatele (1) și (2), al articolului 30 alineatele (1) și (3), al articolului 37 alineatul (4), al articolului 41 alineatele (2) și (3) și al articolului 54 alineatele (2) și (3) permite mai multe opțiuni diferite în ceea ce privește aceste cerințe. Specificația respectivă include textul integral al cerinței relevante. În cazul uneia sau mai multor categorii de plante destinate plantării, astfel cum se menționează la articolul 37 alineatul (7), în legătură cu organismele dăunătoare reglementate care nu sunt de carantină pentru Uniune, specificația respectivă include textul integral al opțiunii aplicabile pentru categoria în cauză.”

15. La articolul 81 se adaugă următorul alineat:

„(3) Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, cazurile în care alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol nu se aplică anumitor plante, produse vegetale sau alte obiecte distribuite prin vânzări prin contracte la distanță. Respectivele acte de punere în aplicare pot preciza anumite condiții pentru aplicarea acestora. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).”

16. La articolul 88 se adaugă următoarele paragrafe:

„Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dispoziții referitoare la:

(a) stabilirea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte care, prin derogare de la primul paragraf, pot circula pe teritoriul Uniunii cu un pașaport fitosanitar asociat cu acestea într-un alt mod decât prin aplicare fizică, din cauza dimensiunii, a formei sau a modului de ambalare, care fac această aplicare imposibilă sau foarte dificilă; și

(b) prevederea unor norme care să garanteze că pașaportul fitosanitar în cauză, deși nu este aplicat, se referă în continuare la plantele, produsele vegetale și alte obiecte în cauză.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 107 alineatul (2).”

17. La articolul 94, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf, statele membre pot decide să înlocuiască un certificat fitosanitar la punctul de intrare a unei plante, a unui produs vegetal sau a altui obiect în cauză pe teritoriul Uniunii cu:

(a) o copie certificată a certificatului fitosanitar original; copia respectivă se eliberează de autoritatea competentă și însoțește circulația plantei, a produsului vegetal sau a altui obiect în cauză numai până în momentul în care se eliberează pașaportul fitosanitar; sau

(b) informațiile conținute în sistemul electronic de notificare menționat la articolul 103, cu condiția ca certificatul fitosanitar electronic sau o copie digitală a certificatului fitosanitar să fie accesibilă în sistemul respectiv și să fie prezentată, la cererea autorităților competente, în timpul circulației plantei, a produsului vegetal sau a altui obiect în cauză până în momentul în care se eliberează pașaportul fitosanitar."

18. La articolul 99, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 105, acte delegate pentru completarea prezentului regulament prin stabilirea elementelor pe care trebuie să le conțină atestările oficiale specifice pentru plante, produse vegetale sau alte obiecte, altele decât materialele de ambalaj din lemn, ca dovadă a punerii în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul articolului 28 alineatul (1) sau (2), al articolului 30 alineatul (1) sau (3), al articolului 41 alineatul (2) sau (3), al articolului 44 sau al articolului 54 alineatul (2) sau (3)."

19. La articolul 103, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia instituie un sistem electronic pentru transmiterea de notificări și rapoarte de către statele membre."

20. La articolul 104 primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate stabili norme specifice cu privire la efectuarea notificărilor menționate la articolul 9 alineatele (1) și (2), articolul 11, articolul 17 alineatul (3), articolul 18 alineatul (6), articolul 19 alineatele (2) și (8), articolul 28 alineatul (7), articolul 29 alineatul (3) primul paragraf, articolul 30 alineatul (8), articolul 33 alineatul (1), articolul 37 alineatul (10), articolul 40 alineatul (4), articolul 41 alineatul (4), articolul 46 alineatul (4), articolul 49 alineatul (6), articolul 53 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 60 alineatul (2), articolul 77 alineatul (2) și articolul 95 alineatul (5). Normele respective pot să se refere la unul sau mai multe dintre următoarele elemente:".

21. Articolul 105 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 42 alineatul (1a) și la articolul 42a alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 5 ianuarie 2025. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade";

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (2), articolul 7, articolul 8 alineatul (5), articolul 19 alineatul (7), articolul 21, articolul 32 alineatul (5), articolul 34 alineatul (1), articolul 38, articolul 42 alineatul (1a), articolul 42a alineatul (3), articolul 43 alineatul (2), articolul 46 alineatul (2), articolul 48 alineatul (5), articolul 51, articolul 65 alineatul (4), articolul 71 alineatul (4), articolul 76 alineatul (4), articolul 81 alineatul (2), articolul 83 alineatul (6), articolul 87 alineatul (4), articolul 89 alineatul (2), articolul 96 alineatul (2), articolul 98 alineatul (1), articolul 99 alineatul (1), articolul 100 alineatul (4), articolul 101 alineatul (5) și articolul 102 alineatul (6) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.";

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 alineatul (2), al articolului 7, al articolului 8 alineatul (5), al articolului 19 alineatul (7), al articolului 21, al articolului 32 alineatul (5), al articolului 34 alineatul (1), al articolului 38, al articolului 42 alineatul (1a), al articolului 42a alineatul (3), al articolului 43 alineatul (2), al articolului 46 alineatul (2), al articolului 48 alineatul (5), al articolului 51, al articolului 65 alineatul (4), al articolului 71 alineatul (4), al articolului 76 alineatul (4), al articolului 81 alineatul (2), al articolului 83 alineatul (6), al articolului 87 alineatul (4), al articolului 89 alineatul (2), al articolului 96 alineatul (2), al articolului 98 alineatul (1), al articolului 99 alineatul (1), al articolului 100 alineatul (4), al articolului 101 alineatul (5) și al articolului 102 alineatul (6) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului."

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (UE) 2017/625

La articolul 66 din Regulamentul (UE) 2017/625 se introduce următorul alineat:

„(5a) Plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care fac obiectul măsurilor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (g) și care intră în Uniune prin bagajele personale ale pasagerilor sau prin serviciile poștale destinate consumului sau utilizării personale sunt exceptate de la obligația de notificare prevăzută la alineatul (5) de la prezentul articol dacă neconformitatea se referă la absența certificatului fitosanitar sau a altei atestări oficiale, astfel cum este menționată la articolul 99 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.

Autoritățile competente țin o evidență a respectivelor cazuri de neconformitate și transmit anual Comisiei și autorităților competente ale celorlalte state membre un raport care conține un rezumat al evidențelor respective.

Raportul respectiv este transmis prin intermediul IMSOC."

Articolul 3

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 punctul 14 se aplică de la 6 iulie 2026.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 27 noiembrie 2024.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	BÓKA J.